DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 19 maja 1939 r. **Nr 6**

OKÓLNIKI:

KOMUNIKATY:

RUCH SŁUŻBOWY:

OKÓLNIK Nr 1900/I. M./39

w sprawie wysokości kosztów przesłuchania osób w Palestynie.

Do wszystkich sądów.

W związku z okólnikiem z dnia 5 stycznia 1937 r. Nr 1825/I.M./36 w sprawie pobierania zaliczki na koszta dowodów, przeprowadzanych za granicą, podaję do wiadomości na podstawie komunikatu Ministerstwa Spraw Zagranicznych, że koszty przesłuchania osób w sądach palestyńskich wynoszą od 4 do 6 funtów palestyńskich i że sądy żądają zwykle, tytułem zaliczki, złożenia kwoty 3 funtów palestyńskich.

Sumę tę należy pobierać od stron interesowanych po przeliczeniu na złote według dziennego kursu dewizy w funtach palestyńskich i wpłacać w złotych w sposób określony okólnikiem poz. 431 II Zb. r. i ok.

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1939 r.

Minister Sprawiedliwości:
W. Grabowski

OKÓLNIK Nr 1902/I. C./39

w sprawie sporządzania umów przedwstępnych o zawarcie umowy, wymagającej zezwolenia władzy.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych, do Rad Notarialnych oraz do Panów Notariuszów.

Doszło do mej wiadomości, że niektórzy notariusze sporządzają umowy, przez które strony zobowiązują się do zawarcia w przyszłości umowy sprzedaży nieruchomości, do której ważności potrzeba zezwolenia władzy, — mimo iż w konkretnym przypadku umowa przedwstępna nie jest zgodna z zamiarem stron lub też godzi w interes publiczny.

Obrót nieruchomościami podlega licznym ograniczeniom ustawowym (np. art. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 1 września 1919 r. o uregulowaniu obrotu ziemią — poz. 428 Dz. Ust., art. 2 ustawy z 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami, powstałymi w drodze parcelacji — poz. 272 Dz. Ust., art. 54 i 67 ustawy z 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej — poz. 1/26 Dz. Ust., art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa — poz. 932/32 Dz. Ust., art. 1 rozporządzenia Komisariatu Naczelnej Rady Ludowej z 25 czerwca 1919 r., dotyczącego zezwolenia na przewłaszczenie nieruchomości — Tygodnik Urzędowy poz. 85/27, art. 1 ustawy z 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców—poz. 202/33 Dz. Ust., art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 27 grudnia 1927 r. o granicach Państwa — poz. 83/37 Dz. Ust., art. 13 tego rozporządzenia w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 22 stycznia 1937 r. — poz. 84/37 Dz. Ust., art. 1 i nast. ustawy z 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych — poz. 124 Dz. Ust.). Dlatego sporządzanie wspomnianych wyżej umów przedwstępnych bez daleko posuniętej ostrożności nie tylko naraża na szkody materialne osoby, zawierające umowę, lecz ponadto godzi również w doniosłe interesy publiczne, które uzasadniają powyższe ograniczenia. Z jednej bowiem strony kontrahenci takich umów przedwstępnych, nieświadomi istniejących zakazów, uważają, że z chwilą sporządzenia umowy interesy ich są całkowicie zabezpieczone, zwłaszcza skoro umowę spisał notariusz — osoba zaufania publicznego; stąd więc, — gdy nie mogą potem na skutek braku zezwolenia właściwej władzy sporządzić umowy sprzedaży, a nierzadko wpłacili już na poczet ceny nabycia nieruchomości poważne kwoty, których odzyskanie bywa bardzo trudne, jeżeli nie wręcz niemożliwe — uważają, że dzieje im się krzywda, za którą odpowiedzialność spada— w ich mniemaniu—na Państwo. Z drugiej strony umowy zawierają częstokroć klauzule dodatkowe tego rodzaju, jak np. natychmiastowe objęcie nieruchomości w posiadanie przez przyszłego nabywcę, wpłacenie przyszłej ceny nabycia nieruchomości, przejęcie przez nabywcę obowiązku opłacania podatków z nieruchomości itp. W tych przypadkach faktyczne objęcie nieruchomości w posiadanie przez przyszłego nabywcę niweczy działanie zakazów ustawowych.

Aby zapobiec na przyszłość tego rodzaju sprzecznym z prawem i wysoce szkodliwym dla interesu publicznego skutkom zbyt pochopnego sporządzania umów przedwstępnych, wyjaśniam co następuje:

Obowiązujące przepisy nie zabraniają w zasadzie sporządzania umów przedwstępnych w tych przypadkach, gdy nabycie nieruchomości wymaga zezwolenia władzy. Właśnie w tych przypadkach umowa przedwstępna może mieć dla stron szczególne znaczenie, gdyż zabezpiecza możność nabycia w przyszłości nieruchomości po uzyskaniu zezwolenia władzy, którego brak nie pozwala sporządzić od razu umowy sprzedaży nieruchomości. W razie jednak nieuzyskania zezwolenia przyszły nabywca nie może w myśl art. 62 § 3 kod. zob. żądać od sądu wyznaczenia kontrahentowi terminu do zawarcia umowy przyrzeczonej z tym skutkiem, że w razie niezawarcia jej w ciągu tego terminu wyrok prawomocny będzie równoznaczny z zawarciem umowy, — brak bowiem jednego z warunków ważności umowy przyrzeczonej. Aby więc strony, nie znające dokładnie ograniczeń obrotu nieruchomościami, nie były zaskoczone odmową zezwolenia na nabycie nieruchomości i związanymi z tym skutkami prawnymi, notariusz powinien — zgodnie z art. 83 § 2 prawa o notariacie — w każdym przypadku sporządzania umowy przedwstępnej, zawierającej przyrzeczenie zawarcia umowy sprzedaży, która wymaga zezwolenia władzy, pouczyć strony o konieczności zezwolenia i o skutkach jego braku. Dopiero po upewnieniu się, że strony należycie rozumieją znaczenie zawieranej umowy przedwstępnej i mimo to chcą ją zawrzeć, notariusz może umowę sporządzić, zamieszczając w niej treść udzielonego pouczenia.

Zdarza się jednak, iż strony sporządzają umowy przedwstępne właśnie po to, aby uchylić się od przepisów, wymagających do nabycia nieruchomości zezwolenia. Często wskazuje na ten zamiar stron wspomniana wyżej klauzula o objęciu nieruchomości w posiadanie, o uiszczeniu z góry przyszłej ceny kupna, o przejęciu obowiązku płacenia podatków, o odszkodowaniu umownym na wypadek niezawarcia umowy itp.

Niektóre ustawy zawierają wyraźne przepisy o nieważności umów, zmierzających do obejścia istniejących ograniczeń. I tak np. art. 14

rozporządzenia o granicach Państwa—poz. 83/37 Dz. Ust. uznaje za nieważne „wszelkie czynności prawne, zdziałane w celu obejścia ograniczeń, przewidzianych w art. 12 i 13", art. 66 ustawy o wykonaniu reformy rolnej zabrania wprowadzania nabywców w posiadanie gruntów, objętych projektem parcelacji przed uprawomocnieniem się decyzji, zatwierdzającej ten projekt itp.

Również i w innych przypadkach, nie wymienionych wyraźnie w ustawach szczególnych, należy tego rodzaju umowy uznać za nieważne na mocy ogólnych przepisów prawa. Zgodnie bowiem z art. 34 § 1 kodeksu zobowiązań „nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej osobie, za jej zgodą, dla pozoru", a w myśl § 2— „gdy pod takim oświadczeniem woli ukrywa się rzeczywista czynność prawna, należy ją oceniać według jej natury." W tych więc przypadkach, gdy strony sporządzają umowę przedwstępną, aby pod jej pozorem ukryć niedopuszczalną w braku zezwolenia władzy umowę nabycia nieruchomości, umowa taka jest nieważna z mocy art. 34 § 2 kodeksu zobowiązań w związku z przepisem, wymagającym do nabycia nieruchomości zezwolenia władzy. Umowy takiej, jako sprzeciwiającej się prawu, nie wolno notariuszowi sporządzić w myśl art. 64 prawa o notariacie. Dlatego też notariusz powinien przy sporządzaniu umowy przedwstępnej wybadać jak najstaranniej strony, aby się przekonać, jaki jest ich istotny zamiar i — w razie stwierdzenia, że zamierzona umowa przedwstępna ma być tylko pozorem — winien odmówić jej sporządzenia.

Zasady powyższe należy także stosować przy sporządzaniu umów przedwstępnych co do dzierżaw wieczystych dóbr państwowych (por. II Zb. r. i ok. poz. 338), innych umów przedwstępnych, zawierających zobowiązanie zawarcia umowy, która wymaga zezwolenia władzy (np. umowy, wymienionej w art. 23 rozp. Pr. Rzp. z 24 czerwca 1927 r. ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa — poz. 932/32 Dz. Ust., w § 1 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z 22 stycznia 1937 r. — poz. 84 Dz. Ust.), jak również przy sporządzaniu umów innego rodzaju, niż umowa przedwstępna, zmierzających do obejścia pod ich pozorem istniejących ograniczeń obrotu nieruchomościami (np. długoletnia dzierżawa z jednorazową zapłatą czynszu, z klauzulą o jej przedłużeniu itp.).

Ścisłe przestrzeganie omawianego wyżej sposobu postępowania uchroni osoby prywatne przed szkodami materialnymi, zapobieże niezadowoleniu, skierowanemu przeciw Państwu, oraz ustrzeże od szkód te interesy publiczne, na których straży stoją przytoczone ograniczenia obrotu nieruchomościami. Postępowanie wbrew tym zasadom, grożące poważnymi szkodami dla interesów zarówno prywatnych, jak i publicznych, nie jest zgodne z obowiązkami ciążącymi na notariuszach (art. 13 prawa o notariacie) i uzasadnia pociągnięcie winnych od odpowiedzialności dyscyplinarnej (art. 44 tego prawa).

Dlatego zwracam się do Panów Notariuszów, aby z uwagi na doniosłość interesów państwowych, wchodzących w grę, jak najściślej przestrzegali przytoczonych zasad postępowania, a Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych oraz Rady Notarialne, jako organa powołane do nadzoru nad notariatem, proszę o czuwanie nad wykonywaniem niniejszego okólnika — w szczególności przy dokonywaniu rewizji kancelarii notarialnych, a w razie dostrzeżonych w tym zakresie uchybień — o bezwzględne kierowanie spraw do postępowania dyscyplinarnego i o zawiadamianie o nich Ministerstwa Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 11 maja 1939 r.

Minister Sprawiedliwości:
W. Grabowski

KOMUNIKAT

w sprawie ustalenia wartości depozytowej (wadialnej i kaucyjnej) obligacyj 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej i zastępczego przyjmowania pokwitowań subskrypcyjnych do czasu wydania oryginalnych obligacyj.

Do wiadomości władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 17 kwietnia 1939 r. L. D. II. 9163/I/39. Do kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

W myśl § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych o wypuszczeniu wewnętrznej pożyczki państwowej na cele obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 176) obligacje 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej mają wszelkie prawa papierów pupilarnych i mogą być używane do składania na kaucje cywilne i wojskowe.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu komunikuje, że obligacje wymienionej pożyczki mogą być przyjmowane przez władze, urzędy, przedsiębiorstwa i zakłady państwowe jako wadia przy przetargach oraz jako kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów oraz zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielonych przez Skarb Państwa kredytów akcyzo-

wych, celnych i transportowych. Wartość depozytową (wadialną i kaucyjną) rzeczonych obligacyj ustala się niniejszym na złotych 85 za 100 złotych wartości imiennej.

Do czasu wydania subskrybentom oryginalnych obligacyj 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej (stosownie do §§ 10 i 15 powołanego na wstępie rozporządzenia obligacje wydane będą w terminie do dnia 1 grudnia 1939 r.) pokwitowania na wpłatę całkowitej należności z tytułu zadeklarowanej subskrypcji (tzw. pokwitowania subskrypcyjne) mogą być zastępczo przyjmowane na kaucje i wadia według tej samej wartości depozytowej, co i oryginalne obligacje, tj. złotych 85 za 100 złotych wartości imiennej, przy zachowaniu następujących warunków:

1) Pokwitowania subskrypcyjne przyjmowane będą wyłącznie od pierwonabywców pożyczki, tj. od osób, na imię których pokwitowania te zostały wystawione.

2) Do każdego pokwitowania subskrypcyjnego winno być dołączone zaświadczenie placówki, która subskrypcję przyjęła, stwierdzające, iż wpłata objęta tym pokwitowaniem stanowi pokrycie całej subskrybowanej kwoty.

3) Pokwitowania, stwierdzające wpłatę jedynie tylko części subskrybowanej kwoty, nie mogą być przyjmowane na kaucje i wadia.

4) Pokwitowania subskrypcyjne mogą być przyjmowane na wadia przy przetargach bez ograniczeń, zaś tytułem kaucyj — na zabezpieczenie wyłącznie po dniu 4 kwietnia 1939 r. zawartych umów, przyznanych zaliczek i kredytów. Pokwitowania te nie mogą być natomiast przyjmowane:

a) na zamianę kaucyj, złożonych w państwowych papierach wartościowych przed dniem 5 kwietnia 1939 r., oraz

b) gdy formalnie nowa umowa stanowi w istocie swej bezpośrednie przedłużenie umowy wygasającej i nie ustala przy tym kaucji wyższej od przyjętej w umowie poprzedniej; w razie natomiast ustalenia wyższej kaucji — pokwitowania subskrypcyjne mogą być przyjmowane jako uzupełnienie kaucji dotychczasowej.

5) Przy składaniu zabezpieczenia (wadium lub kaucji) w postaci pokwitowania subskrypcyjnego pierwonabywca winien równocześnie złożyć formalnie podpisaną deklarację upoważniającą kasę Urzędu Skarbowego, w której zabezpieczenie to będzie przechowywane, do dokonania zamiany tego pokwitowania we właściwej placówce na oryginalne obligacje 5% Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

KOMUNIKAT

w sprawie zmiany adresu Samodzielnego Referatu Ekspertyz Dokumentów, wchodzącego w skład Centralnego Laboratorium Badawczego Polskich Kolei Państwowych.

W związku z okólnikiem Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 8 sierpnia 1938 r. Nr 1881/II. A./38, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 1938 r. Ministerstwo Komunikacji pismem z dnia 21 kwietnia 1939 r. Nr O. Org. 155-7/39 zawiadomiło Ministerstwo Sprawiedliwości, że siedziba Samodzielnego Referatu Ekspertyz Dokumentów, wchodzącego w skład Centralnego Laboratorium Badawczego Polskich Kolei Państwowych, została przeniesiona z domu przy ulicy Wiejskiej Nr 20 do budynku przy ulicy Chmielnej Nr 71-b w Warszawie, telefon 2-31-13, w którym to budynku mieści się Laboratorium Badawcze P. K. O.

KOMUNIKAT

w sprawie wydawnictwa pt.: „Medal za Długoletnią Służbę".

Główna Księgarnia Wojskowa wydała monografię pióra Wiesława Bończy Tomaszewskiego pt. „Medal za Długoletnią Służbę". Monografia ta jest jedynym pełnym zbiorem materiału, dotyczącego Medalu za Długoletnią Służbę, zawierającym zarządzenia kierowników wszystkich resortów państwowych w sprawie nadawania tego Medalu.

RUCH SŁUŻBOWY.

ZMIANY W ZARZĄDZIE CENTRALNYM.

Mianowani:

Jaszczyńska Irena, aspirant Straży Więziennej — podreferendarzem z dn 1.V. 1939 r. — 20.IV.39 r.

Zajączkowski Stefan, przodownik Straży Więziennej—podreferendarzem z dn. 1.V.39 r.— 20.IV.39.

Blum Adam, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — referendarzem— 24.IV.39.

SĄD NAJWYŻSZY.

Przeszedł do innego resortu:

Śliwiński Stanisław, sędzia Sądu Najwyższego — mianowany profesorem zwyczajnym Wydziału Prawnego Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie — 14.III.39.

SĄDY OKRĘGOWE.

Mianowani:

podprokuratorami okręgowymi:

Gruszecki Jan, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — w Równem — 20.IV.39.

Chałas Antoni, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — w Chojnicach — 30.IV.39.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe, na równorzędne stanowiska, z urzędu:

wiceprokuratorzy okręgowi:

Błęcki Bolesław z Torunia do Chojnic — 15.IV.39.

Kropiwnicki Zygmunt z Chojnic do Torunia — 17.IV.39.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Jakubowski Michał, sędzia okręgowy w Wilnie — 20.IV.39.

Zaniewski Józef, sędzia okręgowy w Wilnie — 20.IV.39.

Zwolniony na skutek podania:

Kramarczyk Karol, sędzia okręgowy śledczy Sądu Okręgowego w Katowicach — 13.IV.39.

Zmarł:

Boudelle Zygmunt, sędzia okręgowy w Warszawie — 17.IV.39.

SĄDY GRODZKIE.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe, na równorzędne stanowiska, na skutek podań:

sędziowie grodzcy:

Figwer Józef z Mielca do Sandomierza — 5.IV.39.

Siemiński Władysław z Jarocina do Torunia — 5.IV.39.

Konczyński Feliks z Ratna do Włodzimierza — 6.IV.39.

Słocki Tadeusz z Borszczowa do Tarnopola — 6.IV.39.

Kosidowski Lucjan ze Słupcy do Chojnic — 6.IV.39.

Sławiński Władysław z Wołomina do Warszawy — 15.IV.39.

Ordyniec Józef z Częstochowy do Wołomina — 15.IV.39.

Kulesza Mirosław z Nowego Dworu do Sosnowca z utrzymaniem nadal w mocy delegacji do p. cz. w Ministerstwie do odwołania — 15.IV.39.

Marski Włodzimierz z Wyszkowa do Mińska Maz. — 15.IV.39.

Strawiński Stanisław z Mińska Maz. do Warszawy — 15.IV.39.

Siedlecki Jacek z Kartuz do Gdyni — 18.IV.39.

Markowski Leon z Gdyni do Kartuz — 18.IV.39.

Więcko Władysław z Sokół do Ostrowi Maz. — 20.IV.39.

Białopolski Walenty z Siemiatycz do Wyszkowa — 20.IV.39.

Ćwiąkalski Czesław z Tyszowców do Jarosławia — 20.IV.39.

Wawrzkowicz Józef z Nowego Sioła do Borszczowa — 24.IV.39.

Lewkonowicz Włodzimierz z Lublińca do Mysłowic — 30.IV.39.

Frankenberg Michał z Mikołowa do Katowic — 30.IV.39.

Wyrobek Tadeusz z Mysłowic do Katowic — 30.IV.39.

Hans Walerian z Myślenic do Wiśnicza — 30.IV.39.

Jeżowiecki Władysław z Wiśnicza do Myślenic — 30.IV.39.

Przeniesiony w stan spoczynku z urzędu:

Ostrowski Wincenty, sędzia grodzki w Wołkowysku — 24.IV.39.

Zmarł:

Kunikowski Antoni, sędzia grodzki w Piasecznie — 24.IV.39.

SĄDY PRACY.

Powołani na stanowiska przewodniczących sądów pracy:

Miłoś Władysław, sędzia grodzki w Tarnowskich Górach — przy Sądzie Grodzkim w Tarnowskich Górach — 5.IV.39.

Draczyński Benedykt, sędzia grodzki w Rybniku — przy Sądzie Grodzkim w Rybniku — 5.IV.39.

Powołani na stanowiska zastępców przewodniczących sądów pracy:

Kaźmierowski Karol, sędzia grodzki w Tarnowskich Górach — przy Sądzie Grodzkim w Tarnowskich Górach — 5.IV.39.

Lebedyński Stefan, sędzia grodzki w Rybniku — przy Sądzie Grodzkim w Rybniku — 5.IV.39.

Zbikowski Wojciech, sędzia grodzki w Warszawie — w Warszawie, niezależnie od dotychczasowych obowiązków w Sądzie Grodzkim w Warszawie — 25.IV.39.

Odwołany ze stanowiska zastępcy przewodniczącego sądu pracy:

Kubicz Jan, sędzia grodzki w Warszawie — w Warszawie — 25.IV.39.

ASESORZY.

Mianowani — egzaminowani aplikanci sądowi— asesorami sądowymi:

W okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

Rymaszewski Karol — 8.III.39.

Maciejek Eugeniusz z dn. 15.V.39—30.IV.39.

Krajewski Franciszek z dn. 15.V.39 — 30.IV.39.

Borys Kazimierz z dn. 15.V.39 — 30.IV.39.

Przeniesiony w stan spoczynku z urzędu:

Makar Zenon, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — 13.IV.39.

Zwolnieni na skutek podań:

Kamieniecki Mieczysław, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Katowicach — 5.IV.39.

Kumor Józef, asesor sądowy w okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dn. 30.IV.39 — 24.IV.39.

PISARZE HIPOTECZNI.

Mianowany:

Bucewicz Jan — pisarzem hipotecznym w Chmielniku — 30.IV.39.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe, na równorzędne stanowisko na skutek podania — pisarz hipoteczny:

Henius Henryk z Chmielnika do Wysokiego Mazowieckiego — 30.IV.39.

Zwolniony z urzędu:

Borowy Szczepan, pisarz hipoteczny w Wysokiem Mazowieckiem — 30.IV.39.

NOTARIATY.

Mianowany:

Lewicki Stefan, b. notariusz — notariuszem w Pyzdrach — 15.IV.39.

Przeniesiony na inne miejsce służbowe, na równorzędne stanowisko, na skutek podania — notariusz:

Ozarewicz Stefan, z Berezna do Zdołbunowa — 15.IV.39.

OGÓLNE.

Delegowani:

Lewkonowicz Włodzimierz, sędzia grodzki w Lublińcu — do p. o. w Sądzie Grodzkim w Mysłowicach na dalszy okres czasu — 5.IV.39.

Chodkiewicz Edward, sędzia okręgowy w Kielcach — do p. o. notariusza we Włoszczowej na 3 mies. — 7.IV.39.

Kulesza Ludosław, sędzia okręgowy w Bydgoszczy — do p. o. pisarza hipotecznego przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Kielcach z dn. 1.V.39 — 18.IV.39.

Wierzbicki Jan, sędzia okręgowy w Łodzi— przedłużono delegację do p. o. notariusza w Brzezinach od 1.V.39 do odwołania — 30.IV.39.

Odwołani z delegacji:

Niklewski Mikołaj, sędzia okręgowy w Łodzi — do p. o. notariusza w Brzezinach z dn. 31.III.39 — 24.III.39.

Ożóg Marian, sędzia grodzki w Krakowie — do p. cz. w Sądzie Okręgowym w Krakowie — 30.IV.39.

Unieważniona decyzja z dnia 30.III.39 w przedmiocie zwolnienia z dniem 31.V.39 sędziego grodzkiego w Sierpcu Ryszarda Bocka — 7.IV.39.

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	Stanowiska				
	Sędziowie apelacyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie	
		Sędziowie okręgowi	Sędziowie śledczy	Sędziowie sprawujący kierownictwo sądu	Sędziowie grodzcy
Gąbin (s. o. w Płocku) . . .	—	—	—	—	1
Kielce	—	1	—	—	—
Lipsk n. Wisłą (s. o. w Radomiu)	—	—	—	—	1
Piaseczno (s. o. w Warszawie)	—	—	—	—	1
Ratno (s. o. w Łucku) . . .	—	—	—	—	1
Tyszowce (s. o. w Zamościu) .	—	—	—	—	1
Wilno	—	3*) i 1 k.	—	—	—

*) W tym 2 w wydziale zam. w Postawach.

Uwaga: k.—oznacza wydz. karny.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

ADWOKATURA.

Izba Adwokacka w Krakowie.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w miesiącu kwietniu 1939 r.

Wpisani na listę adwokatów:

Łabuz Stanisław, em. sędzia grodzki, 14.IV.39, z siedzibą w Mszanie Dolnej; Pohoryles Baruch Jakub, em. sędzia grodzki, 14.IV.39, z siedzibą w Radomyślu Wielkim.

Skreśleni z listy adwokatów:

Dr Deutelbaum Jakub, adw. w Nowym Sączu, 30.III.39 i dr Korn Aron, adw. w Kielcach, 4.IV.39 — wskutek śmierci.

Izba Adwokacka we Lwowie:

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w miesiącu marcu 1939 r.

Skreśleni z listy adwokatów:

Dr Goldberg Jakub, adw. w Kulikowie, 21.III.39 i dr Peczenik Mojżesz, adw. w Radziechowie, 5.III.39 — wskutek śmierci.

Sprostowanie imienia.

Mgr Wolf Bürger, adw. w Kamionce Strumiłowej sprostowano na: Mgr Adolf Bürger.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w miesiącu kwietniu 1939 r.

Skreśleni z listy adwokatów:

wskutek śmierci:

Dr Schneebaum Abraham, adw. w Przemyślu, 4.IV.39; dr Syrop Samuel, adw. w Samborze, 5.IV.39; dr Wierzbowski Jan, adw. w Stanisławowie, 4.III.39.

Przeniósł siedzibę:

Dr Babiuk Michał, adw. w Rohatynie, na podstawie zezwolenia Wydziału Wykon. Nacz. Rady Adw., udzielonego postanowieniem z dnia 25.III.39 — do Lwowa.

Izba Adwokacka w Poznaniu.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w miesiącu marcu 1939 r.

Skreślony z listy adwokatów:

Władysław Seyda, adw. w Poznaniu — wskutek śmierci.

Izba Adwokacka w Warszawie.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w miesiącu marcu 1939 r.

Wpisani na listę adwokatów:

Światopełk-Zawadzki Ewaryst, asesor sądowy, 10.III.39, z siedzibą w Warszawie; Kostrzewski Stanisław, adw. Izby Lwowskiej, 9.III.39, z siedzibą w Warszawie; Kuncewicz Jerzy-Karol, apl. adw., 13.III.39, z siedzibą w Warszawie.

Skreśleni z listy adwokatów:

Zienkiewicz Ziemisław, adw. w Warszawie, 21.III.39, na własne żądanie; Weinfeld Ignacy, adw. w Warszawie, 21.III.39, wskutek śmierci.

Izba Adwokacka w Wilnie.

Zmiany zaszłe w liście adwokatów w miesiącu marcu 1939 r.

Wpisany na listę adwokatów:

Heibert Waldemar, sędzia grodzki, 23.III. 39, z siedzibą w Nieświeżu.

Skreśleni z listy adwokatów:

Achmatowicz Aleksander i Szyndler Jarosław, adwokaci w Wilnie, 2.III.39, na mocy art. 87 ust. 1 pkt i) pr. o u. a.

BIBLIOGRAFIA.

Nakładem Księgarni Powszechnej ukazała się praca dra Stefana Odrowąż-Wysockiego pt. Międzynarodowe stosunki prawne Polski (str. 863). Praca ta zawiera, między innymi, opracowanie międzynarodowych stosunków prawnych w zakresie prawa cywilnego i karnego, oraz wyczerpujący zbiór obowiązujących w tym przedmiocie umów międzynarodowych i aktów ustawodawczych.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

Cena numeru niniejszego 50 gr. Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie. Prenumeratę opłacać należy przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. 107363

Wpłaty należy wnosić do P. K. O. na konto czekowe Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości Nr 30-122 lub do Redakcji Dziennika Urzędowego Min. Sprawiedl. w Warszawie, ul. Długa 50.